

EURÓPSKA ÚNIA

regionálny
operačný
program

PREŠOVSKÝ
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ

TATRY 4 SEASONS

ARCHITEKTÚRA

Architecture • Architektura • Архитектура

Na území pod Karpatmi sa stáročia prelínali rôzne kultúry, národy i náboženstvá. Výsledkom je jedinečná spleť obyčajov, jazykov a v neposlednom rade i rozmanitej a pestrej architektúry, ktorá svojou rôznorodosťou prekvapuje na každom kroku.

 On the territory below the Carpathians a number of different cultures, nations and religions used to intersect and blend. This has given rise to a unique mixture of traditions, languages and dialects, and last but not least, a varied and picturesque architecture which surprises the visitors with its diversity.

 U podnóża Karpat w ciągu wieków mieszały się ze sobą różne narody, kultury i religie, czego efektem stał się niepowtarzalny spłot języków i obyczajów a także – w nie-

mniejszym stopniu – zróżnicowanej i barwnej architektury, której bogactwo na każdym kroku zadziwia gości.

 В районе под Карпатами испокон веков пересекались различные культуры, нации и религии. В результате получилось уникальное сплетение обычаев, языков и не на последнем месте также разнообразной и пёстрой архитектуры, которая по своему разнообразию делает сюрпризы на каждом шагу.

Ždiar

Rázovitá podhorská goralská obec leží v krásnom prírodnom prostredí medzi Belianskymi Tatrami a Spišskou Magurou. V obci je zachovaná pôvodná ľudová architektúra, ľudové zvyky, goralský kroj, tanečný folklór i ľudová umelecká výroba. Typické ždiarske drevenice sú trojpristorové drevené domy zdobené modrým škárovaním a ornamentmi na okenných rámoch a drevených kladách. Najväčšie z týchto ľudových stavieb sa nachádzajú na hornom konci obce, v Bachledovej a Blažčatskej doline a na Antošovskom vrchu. V roku 1977 boli vyhlásené za pamiatkovú rezerváciu ľudovej architektúry. V strede obce pri kostole je Ždiarsky dom s muzeálnou etnografickou expozíciou Ždiarska izba. Návštevníci tu nájdu typické vybavenie ždiarskych dreveníc, môžu si obliecť goralský kroj, či zúčastniť sa na ždiarskej svadbe.

Ždiar

A distinctive Goral (highlander) village is situated at the foot of a mountain in beautiful surroundings between Belianske Tatras and Spišská Magura. In the village you can still see examples of folk architecture, folk traditions and works of art. Characteristic Ždiar blockhouses are typical wooden houses decorated with blue jointing and ornaments on window frames and wooden logs. The most valued examples of such houses can still be seen in the upper part of the village in Bachledová and Blažčatská valleys and atop Antošovský hill. In 1977 they were proclaimed to be historical monuments of folk architecture. In the middle of the village next to the church there is a so-called Ždiar house that houses an ethnographic exhibition called Ždiar room. Tourists and other visitors can find furnishings typical for Ždiar blockhouses here; they can try on a typical goral outfit or take part in a Ždiar wedding.

Zdziar

Charakterystyczna podgórska miejscowość leży w niezwykłym otoczeniu Tatr Bielskich i Magury Spiskiej. We wsi do dziś zachowała się ludowa architektura, obyczaje, stroje, folklor taneczny i sztuka. Typowy zdziarski dom drewniany to trzypokojowa chata z niebieskim spoinowaniem, zdobiona ornamentami na ramach okiennych i drewnianych belkach. Najcenniejsze przykłady architektury ludowej znajdują się na końcu wsi, w dolinach Bachledzkiej i Błaszczackiej

oraz na Antoszowskim Wierchu. W 1977 roku miejscowość otrzymała status rezerwatu zabytkowej architektury ludowej. W środku wioski, tuż obok kościoła, znajduje się Dom Zdziarski, który udostępniła zwiedzającym muzealną wystawę etnograficzną w tzw. Izbie Zdziarskiej. Goście mogą tu zapoznać się z typowym wyposażeniem zdziarskich chat, a także przymierzyć strój góralski lub wziąć udział w zdziarskim weselu.

Ждияр

Типичная предгорная горальская деревня находится в прекрасном живописном природном окружении между Белианскими Татрами и Спишской Магурой. В деревне сохранилась первоначальная народная архитектура, национальные обычаи, горальская одежда, танцевальный фольклор и народные промыслы. Типические ждиарские деревянные дома состоят из трёх комнат и украшены голубым фугованием и орнаментами на оконных рамах и деревянных брёвнах. Самые уникальные из этих народных сооружений расположены на верхнем конце села в Бахледовой и Блашчатской долине и на Антошовском холме. В 1977 году он был объявлен историческим заповедником народной архитектуры. В центре деревни возле церкви находится Ждиарский дом с музейной этнографической экспозицией Ждиарская комната. Посетители здесь найдут типичные оснащения Ждиарских деревянных домиков, могут одеть горальский национальный костюм, или участвовать на Ждиарской свадьбе.

Tatranská galéria v Poprade

Bývalá parná elektráreň v Poprade dnes slúži ako veľkorysý výstavný priestor pre Tatranskú galériu. Industriálny objekt v secesnom štýle postavila uhorská pobočka firmy Siemens – Schuckert Budapešť – Prešporok. Elektráreň od roku 1912 zásobovala elektrickou energiou tatranské vicinálne elektrické trate. Objekt je jednou z mála zachovaných pamiatok z obdobia prudko sa rozvíjajúcej priemyselnej výroby z prelomu 19. a 20. storočia v hornom Uhorsku. Činnosť elektrárne bola ukončená v roku 1956. Neskôr slúžila ako továrenský priestor a od roku 1993 je pod správou Tatranskej galérie. Od roku 2003 je objekt zaradený do zoznamu kultúrnych pamiatok Slovenska pod názvom Elektráreň parná a komin.

Tatra Gallery in Poprad

The premises of a former steam power plant in Poprad are now used as an exhibition area for the Tatra Gallery.

A former industrial Art-Nouveau style compound was built by a Hungarian branch of Siemens – Schuckert Budapest – Prešporok. Starting in 1912 the power plant provided electrical energy for Tatra vicinal tramlines. The compound is one of few preserved monuments of the era marked by rapid growth of industrial production at the end of the 19th and beginning of the 20th century in the northern part of Hungarian Kingdom. The power plant was shut down in 1956. Later it served as factory premises and has been under the supervision of Tatra Gallery since 1993. In 2003 it was put on the list of Cultural Heritage of Slovakia under the name of Steam Power plant and a Chimney.

Galeria Tatrzańska w Popradzie

Była elektrownia parowa w Popradzie pełni dziś rolę oryginalnej przestrzeni wystawienniczej Galerii Tatrzańskiej. Przemysłowy obiekt w stylu secesyjnym został wybudowany przez węgierski oddział firmy Siemens – Schuckert Budapešť – Prešporok. Od 1912 roku elektrownia zasilala pobliskie sieci tramwajowe. Obiekt ten jest jednym z niezliczonych zachowanych zabytków z okresu gwałtownego rozwoju produkcji przemysłowej na przełomie XIX i XX wieku na Górnych Węgrzech. Elektrownia zakończyła pracę w 1956 roku. Później służyła za budynek fabryczny a od 1993 roku zarządza nią Galeria Tatrzańska. W 2003 roku obiekt (elektrownia parowa i komin) został wpisany na listę zabytków kulturalnych Słowacji.

Татранская галерея в Пограде

Бывшая паровая электростанция в Пограде ныне служит, как щедрая выставочная площадь для Татранской галереи. Промышленное здание было построено в стиле модерн венгерской дочерней компанией фирмы «Сименс-Чукерт» Будапешт – Прешпорок. Электростанция с 1912 года обеспечивала электричеством татранские просёлочные трамвайные дороги. Здание является одним из немногих сохранившихся памятников с периода быстро развивающегося промышленного производства на рубеже 19-го и 20-го века в Верхней Венгрии. Электростанция перестала работать в 1956 году. Позже здание служило в качестве производственных помещений, а с 1993 года находится под управлением Татранской галереи. С 2003 года объект занесён в список культурных памятников Словакии под названием «Паровая электростанция и дымоход».

Spišská Sobota

Spišská Sobota je klenotom architektonických a umeleckých pamiatok na Spiši. Táto časť Popradu si uchováva jedinečnú atmosféru a neopakovateľnosť až do súčasnosti. Jej centrum tvorí zrekonštruované lievnikové námestie, na ktorom sa zachovali gotické, renesančné i barokové meštianske domy prevažne zo 16. a 17. storočia. V jednom z nich bol v roku 1474 ubytovaný kráľ Matej Korvín. K najvýznamnejším pamiatkam patrí pôvodne neskororománsky Kostol sv. Juraja z roku 1273, v roku 1464 goticky prestavaný. Dnu môže návštevník obdivovať neskorogotické krídlové oltáre a hlavný oltár z roku 1516 z dielne Majstra Pavla z Levoče. Na námestí stojí tiež Kaplnka sv. Anny zo začiatku 16. storočia, Mariánsky stĺp, renesančná zvonica z roku 1598 a evanjelický klasicistický kostol z roku 1777.

Spišská Sobota

Spišská Sobota is a jewel among architectural and art monuments in Spiš. This district of the city of Poprad has managed to preserve its specific atmosphere and uniqueness up to this day. In the centre there is a recently reconstructed funnel-shaped square with well-preserved Gothic, Renaissance and Baroque municipal houses predominantly dating back to the 16th or 17th century. A Hungarian king Matej Korvín stayed in one of the houses in 1474. A late Romanesque Church of Saint George built in 1273 is considered to be one of the most significant sights. It was rebuilt in 1464 in a Gothic style. Inside our visitors can marvel at late Gothic side altars as well as the high altar built in 1516 by Master Paul of Levoča. On the square there is also an early 16th-century St. Anna's Chapel, a Marian Column, a Renaissance bell tower built in 1598 and a Classicist evangelical church built in 1777.

Spiska Sobota

Spiska Sobota jest klejnotem wśród architektonicznych i artystycznych zabytków Spiszu. Ta część Popradu zachowała swoją wyjątkową i niepowtarzalną atmosferę do dnia dzisiejszego. Centrum dzielnicy tworzy rynek o wrzecionowatym kształcie, na którym znajdują się gotyckie, renesansowe i barokowe kamienice, głównie z XVI i XVII wieku. W jednej z nich zatrzymał się w 1474 roku król Maciej Korwin. Do najważniejszych zabytków Spiskiej Soboty należy późnoromański kościół św. Jerzego z 1273 roku,

który przebudowano w 1464 r. w stylu gotyckim. W jego wnętrzu zwiedzający mogą podziwiać późnogotyckie ołtarze skrzydłowe i ołtarz główny z 1516 roku z pracowni Mistrza Pawła z Levočy. Na rynku znajduje się także Kapliczka św. Anny z początku XVI wieku, kolumna mariacka, renesansowa dzwonnica z 1598 roku oraz klasycystyczny kościół ewangelicki z 1777 roku.

Спишска Собота

Спишска Собота является жемчужиной архитектурно-художественных памятников в Спише. Эта часть города Попрад сохранила уникальную атмосферу и неповторимость до настоящего времени. Его центр образует воронкообразная площадь, на которой сохранились мещанские дома эпохи готики, ренессанса и барокко в основном из 16-го и 17-го века. В одном из них в 1474 году был послён король Матей Корвин. К наиболее важным памятникам относится поздне-романский Храм Св. Юрая с 1273 года, а в 1464 году был перестроен в готическом стиле. Внутри посетители могут полюбоваться алтарём поздней готики и основным алтарём с 1516 года, сделанным в Мастерской Мастера Павла. На площади находится также Часовня Св. Анны с начала 16-го века, Марианский столб, колокольня эпохи ренессанса с 1598 года и классическая евангелическая церковь с 1777 года.

Osturňa

Pamiatková rezervácia ľudovej architektúry leží na hranici s Poľskom, v pohorí Spišská Magura. S dĺžkou takmer deväť kilometrov je pravdepodobne najdlhšou potočnou dedinou na Slovensku. Zástavbu obce tvoria jednotlivé hospodárske dvory, ležiace na jednej, alebo druhej strane cesty pri potoku. V prednej časti typického dreveného zrubového osturnianskeho dvora je osadený dom so sedlovou strechou krytou šindľom, v zadnej časti stojí stodola s maštálou. Obec s charakteristickými goralskými usadlosťami má 157 pamiatkovo chránených objektov a jej obyvatelia dodnes nosia typický goralský odev.

Osturňa

A historical monument of folk architecture lies close to Polish border in Spišská Magura mountain range. Having 9 km in length it is considered to be probably the longest so called 'brook village' in Slovakia. The village consists of farmyards lying on both sides of a road alongside a brook. A typical farmyard features a wooden blockhouse with a gabled roof covered with shingles with a barn and a shed at the back. The village consisting of traditional goral (highlander) homesteads has 157 protected sights and the inhabitants still wear traditional goral garments.

Osturnia

Rezerwat zabytkowej architektury ludowej znajduje się na granicy z Polską, w paśmie Magury Spiskiej. Z długością prawie dziewięciu kilometrów wioska ta jest prawdopodobnie najdłuższą ulicówką na Słowacji. Miejscowość składa się z pojedynczych gospodarstw położonych po jednej lub drugiej stronie drogi wzdłuż potoku. W przedniej części typowego zrębowego gospodarstwa osturniańskiego mieści się dom z siodłowym dachem pokrytym gontem, z tyłu natomiast znajduje się stodola ze stajnią. Wieś o typowo góralskiej zabudowie posiada 157 chronionych obiektów zabytkowych, a jej mieszkańcy do dziś noszą tradycyjny strój góralski.

Остурня

Заповедник народной архитектуры находится на границе с Польшей в горах Спишска Магура. С длиной почти девять километров, является самой длинной деревней в Словакии. Застройку деревни творят различные хозяйственные двory, лежащие на одной или другой стороне дороги вдоль ручья. В передней части типичного деревянного бревенчатого двора стоит дом с двускатной крышей, покрытой черепицей, в задней части находится сарай с коровником. Деревня с характерными горальскими фермами насчитывает 157 памятников, и её жители до сих пор носят типичную горальскую одежду.

Biely dom vo Vyšných Ružbachoch

V kúpeľoch Vyšné Ružbachy sa nachádza krásna stavba - stavebná dominanta kúpeľného parku vybudovaná na travertínových skaliskách, Biely dom. Je vystavaný z bieleho travertínu v biedermeierovskom slohu. Postavili ho v roku 1931 v duchu historizujúcich spomienok na klasicistické architektonické prvky. Exkluzívny Biely dom dal postaviť z veľkej lásky bývalý majiteľ kúpeľov, poľský šľachtic Andrej Zamojsky, pre svoju manželku Izabelu de Bourbon, španielsku princeznú. Pri jeho výstavbe šľachtica inšpiroval veľkolepý palác v Monte Carlo. Dýcha veľkoleposťou, vznešenosťou, takže človek zabúda na každodenné starosti a nechá sa unášať minulosťou.

 The White House in Vyšné Ružbachy
In Vyšné Ružbachy Spa is a beautiful building – the architectural landmark of the spa park built on travertine rocks called The White House. The building itself is made of travertine in Beidermayer style. It was built in 1931 as a reminiscence of a Classicistic architectural style. The exclusive White House was built by a former owner of the spa, a Polish aristocrat Andrej Zamojsky as a sign of love for his wife Isabel de Bourbon, a Spanish princess. The design was inspired by a magnificent palace in Monte Carlo. Its magnificence

and majesty help you forget your everyday worries and you can let your thoughts take you into the past.

 Biały Dom w Wyżnych Rużbachach
W miejscowości uzdrowiskowej Wyżne Rużbachy (także: Druzbaki Wyżne) znajduje się niezwykle budynek – Biały Dom – dominujący obiekt parku zdrojowego. Budynek, zaprojektowany w stylu biedermeier, wykonano z białego trawertynu i ulokowano na skałach trawertynowych. Został zbudowany w 1931 roku na fali powrotu do tradycji architektury klasycystycznej. Decyzję o budowie ekskluzywnego Białego Domu podjął były właściciel uzdrowiska, polski szlachcic Andrej Zamojski, z miłości do swojej małżonki, Izabeli de Bourbon, hiszpańskiej księżniczki. Inspiracją był dla niego okazały pałac w Monte Carlo. Jego monumentalny i wzniosły charakter pozwala zwiedzającym zapomnieć o codziennych problemach i wyruszyć na spotkanie przeszłości.

 Белый дом в Вишних Ружбахах
В санатории Вишне Ружбахи находится красивое здание – доминирующее здание курортного парка, построенное на скалах травертина – Белый дом. Дом построен из белого травертина в стиле бидермейер в 1931 году в духе исторических воспоминаний классических архитектурных элементов. Эксклюзивный Белый дом построил с большой любовью бывший владделец курортов, польский аристократ Андрей Замойский для своей жены Изабель де Бурбон, испанской принцессы. В строительстве этого дома его вдохновлял великолепный дворец в Монте-Карло. Он дышит великолепием, величавостью так, что человек забывает о своих каждодневных заботах и уносится в прошлое.

Hrad Ľubovňa

Majestátny starobylý hrad Ľubovňa bol postavený po roku 1292 z iniciatívy uhorského kráľa Ondreja III. Ako pohraničná pevnosť chránil obchodné cesty do Poľska. V roku 1412 sa tu uskutočnilo historické stretnutie uhorského kráľa Žigmunda Luxemburského s poľským panovníkom Vladislavom II. Hrad sa na 360 rokov dostal do zálohu poľských kráľov. V rokoch 1655 – 1661 boli na hrade uschované poľské korunovačné klenoty. V hradnej kaplnke sú dnes vystavené ich repliky – koruna, jablko, žezlo a korunovačný plášť Stanislava Augusta Poniatowského. V roku 1768 spoznal hradné väzenie slávny dobrodruh Móric Beňovský, ktorý sa napokon stal kráľom Madagaskaru. K najcennejším objektom hradu patrí hlavná veža zo stredovekých čias. Renesančný palác excelentne zrekonštruovaný v rokoch 2010 – 2012 dnes ponúka expozíciu pivovarníctva, liehovarníctva a 3D animáciu.

Ľubovňa Castle

An ancient majestic Ľubovňa Castle was built shortly after 1292 upon the decree of a Hungarian king Andrew III. It served as a frontier fortress protecting the trade routes leading to and from Polish Kingdom. In 1412 a historically significant meeting took place here between Hungarian king Sigmund of Luxembourg (1368 – 1437) and Polish king Vladislav II Jagiellon (1386–1434). Following that meeting the castle together with 13 other Spiš towns were given to the Polish king as a pledge for the money the Hungarian king had borrowed from him. In 1655 – 1661 Polish crown jewels were brought here for safekeeping. Today visitors can see their replica in the castle chapel as a part of the exhibi-

tion containing the crown, orb, sceptre and the coronation robes of Stanislaw August Poniatowski. In 1768 a famous Slovak adventurer Móric Beňovský, who later became the king of Madagascar, was imprisoned here. The castle tower is considered to be one of the most valuable monuments of the castle dating back to the Middle Ages. A Renaissance Palace was perfectly reconstructed in 2010 – 2012 and nowadays it offers an exhibition of brewery, distillery and 3D animation pictures.

Zamek Lubowelski

Majestatyczny średniowieczny Zamek Lubowelski zbudowano po 1292 roku z inicjatywy króla Węgier, Andrzeja III. Jako przygraniczna twierdza miał chronić szlaki handlowe do Polski. W 1412 roku odbyło się tu historyczne spotkanie węgierskiego króla Zygmunta Luksemburskiego z polskim władcą Władysławem II. Zamek został oddany polskim królom w zastaw na 360 lat. W latach 1655-1661 na zamku przechowywano polskie klejnoty koronne. W kaplicy zamkowej do dziś znajdują się ich repliki – korona, jabłko, berło i płaszcz koronacyjny Stanisława Augusta Poniatowskiego. W 1768 roku wnętrza zamkowych lochów poznał słynny podróżnik, Maurycy Beniowski, późniejszy król Madagaskaru. Do najcenniejszych obiektów kompleksu zamkowego należą wieża główna z okresu średniowiecza. Renesansowy pałac, znakomicie zrekonstruowany w latach 2010-2012, udostępnia zwiedzającym wystawę poświęconą tradycji browarnictwa i gorzelnictwa wraz z animacją w technice 3D.

Замок Любовня

Величественный старинный замок Любовня был построен в 1292 году по инициативе венгерского короля Андрея III. В качестве пограничной крепости защищал торговые пути в Польшу. В 1412 году здесь состоялась историческая встреча венгерского короля Жигмунда Люксембургского с польским правителем Владиславом II. Замок на 360 лет был отдан в заставу польским королям. В 1655-1661 годы были в замке спрятаны польские королевские регалии. В часовне замка ныне выложены их реплики – корона, яблоко и скипетр, и мантия для коронации Станислава Августа Понятовского. В 1768 году познал тюрьму замка знаменитый искатель приключений Морис Бенёвский, который в итоге стал королём Мадагаскара. Самым ценным объектом является главная башня замка со времён средневековья. Дворец эпохи Возрождения был превосходно отреставрирован в 2010-2012 годы, и теперь предлагает экспозицию пивоварения, дистилляции и 3D-анимации.

Námestie Majstra Pavla v Levoči

Levoča bola už v 13. storočí obklopená mohutnými mestskými hradbami. Pôvodne mali dĺžku 2,5 kilometra. Do mesta sa vstupovalo tromi bránami. Vyšná, dnes Košická brána a Menhardská brána sa zachovali do súčasnosti. Hradby boli opevnené 13 – 16 baštami a vežami, z ktorých sa päť zachovalo.

Námestie Majstra Pavla je rozlohou 4,4 hektára najväčšie pravidelné námestie u nás. Strany obdĺžnika sú v pomere 1:3 a dĺžka obvodovej cesty dosahuje 880 metrov. Obklopuje ho 65 meštianskych domov, väčšinou zo 14. – 15. storočia. Na severnej strane dominuje bývalý župný dom, ktorý v rokoch 1806 – 1826 postavil architekt Anton Povolný. Považuje sa za najkrajší župný dom v bývalom Uhorsku. Námestiu dominuje Kostol sv. Jakuba a pôvodne gotická radnica z konca 15. storočia, neskôr renesančná, prestavaná

s arkádami. Turisti obdivujú kľetku hanby, pranier ľahších previnení, najmä nepočestných žien z konca 16. storočia.

The Square of Master Paul of Levoča

As early as in the 13th century Levoča was surrounded by massive fortification walls. Initially, they were 2.5 km long. You could enter the town through three gates. The Upper one (Vyšná), nowadays called Košická Gate and Menhardská Gate have been preserved up to the present day. The walls were fortified with 13 – 16 bastions and towers out of which five are still standing. The 4.4-hectare square is the largest regular square in Slovakia. The sides of the rectangle are in a ratio of 1:3 and the perimeter road is 880 m long. There are 65 patrician houses, mostly dating back to the 14th – 15th century. In the northern part of the town you can see a former county hall built in 1806 – 1826 by the architect Anton Povolný. It is considered to be the nicest county hall in the former Hungarian Kingdom.

Saint Jacob's Church together with an initially-gothic town hall dating back to the late 15th century and later rebuilt in Renaissance style with arcades are considered to be the most dominant monuments of the square. Tourists coming here

often admire a medieval pillory – a cage of shame which was mostly used in the late 16th century to punish people committing minor crimes (mainly unfaithful women).

Plac Mistra Pavla w Lewoczach

Już w XIII wieku Lewocza była otoczona potężnymi murami obronnymi. Pierwotnie miały one długość 2,5 kilometra. Do miasta wjechać można było przez jedną z trzech bram. Wyżna – dziś Brama Koszycka i Brama Menhardzka zachowały się do dnia dzisiejszego. W skład murów obronnych wchodziło od 13 do 16 baszt, z których 5 przetrwało do dzisiaj. Plac Mistra Pawła o powierzchni 4,4 hektara to największy tego typu plac na Słowacji. Boki prostokąta pozostają w stosunku 1:3 a obwód wynosi 880 metrów. Otacza go 65 kamienic, w większości z XIV i XV wieku. W północnej części placu uwagę przykuwa dawna siedziba Żupy Spiskiej, zbudowana w latach 1806-1826 przez architekta Antona Povolnego. Obiekt ten uznawany jest za najpiękniejszy dom żupny na terenie byłych Węgier. Nad placem dominuje kościół św. Jakuba i ratusz z XV wieku, pierwotnie gotycki, później przebudowany w stylu renesansowym, z arkadami. Turyści chętnie zatrzymują się przy „klatce harib” – przegierzu, który w XVI wieku służył do wykonywania wyroków za nieprzyzwoitość, głównie na kobietach.

Площадь Мастера Павла в Левочах

Lewocza już w 13-ym wieku była otoczona maszywnymi ścianami miasta. Pierwotnie ściany miały długość 2,5 kilometrów. Do miasta wchodziły trzy bramy. Górne, obecnie Kozičské bramy i Menhardzke bramy zachowały się do naszych dni. Ściany były umocnione 13-16 bastionami i wieżami, pięć z których zachowały się. Plac mistry Pawła zajmuje powierzchnię 4,4 ha – jedno z największych u nas prostokątnych kwadratów. Strony prostokąta znajdują się w stosunku 1:3, a długość otaczającej drogi osiąga 880 m. Plac otoczony jest 65 mieszkaniowymi domami w większości z 14-15 wieku. C. północnej strony znajduje się dom byłej stołecznej administracji, który w 1806-1826 roku wybudował architekt Antoni Powolny. On uważany jest za najpiękniejszy dom stołecznej administracji w byłej Węgier. Nad placem wznosi się kościół św. Jakuba i ratusz z XV wieku, pierwotnie gotycki, później przebudowany w stylu renesansu z arkadami. Turysty z zainteresowaniem obserwują klatkę harib jako klatkę wstygu, na której w XVI wieku wykonywano wyroki za nieprzyzwoitość, głównie na kobietach.

Drevený evanjelický artikulárny kostol v Kežmarku

Kostolík Najsvätejšej Trojice, alebo drevený artikulárny kostol, pochádza z čias náboženskej neslobody protestantov, ktorí si smeli stavať kostoly mimo mestských hradieb na presne určenom mieste a výlučne na náklady cirkvi. Preto sa používal najlacnejší stavebný materiál – drevo. Jedinou kamennou časťou kostola je sakristia. V roku 1717 bol kostol za neuveriteľné tri mesiace postavený do dnešnej podoby. Prototypom kostola sa stal zrubový kostol s pôdorysom rovnoramenného gréckeho kríža v Amsterdame na Noorder Kerku. Traduje sa, že pri stavaní pomáhali švédski námorníci a zanechali po sebe pamiatku – vrch interiéru pripomína obrátenú provu lode a okná sú okrúhleho tvaru – ako na lodiach. Zvonku vyzerá kostol ako obrovská hospodárska budova, jeho barokový interier zaujme každého svojim priestorom a krásou. Mohutná maľovaná klenba sa opiera o štyri točité stĺpy a obvodové múry. Na prízemí a šiestich chóroch je miesto pre vyše 1500 ľudí.

Wooden articulate evangelical church in Kežmarok

The Church of the Holy Trinity or the wooden articulate church in Kežmarok was built at times of religious oppression of the Protestants who could only build their churches outside city walls at a strictly given location and exclusively at the expense of their own church. That is why the cheapest available material – wood – had to be used. The only part made of stone is the sacristy. The church was built in 1717 and the whole construction took incredible three months. The design of the church was inspired by a rustic church in Amsterdam at Noorder Kerk with a floor plan in the form of a Greek cross. It is said that Swedish marines helped build the church leaving over reminiscence – the upper part of the interior resembles a reversed foreship and the windows are circular – just like on a ship. The exterior of the church looks like a huge farm building; however, its baroque interior will catch everyone's attention with its space and beauty. Monumental painted ceiling is supported by four twisted columns and the external walls. On the ground floor and six chourses there is enough room for 1,500 people.

Drewniany ewangelicki kościół artykularny w Kieżmarku

Kościółek Trójcy Przenajświętszej – drewniany kościół artykularny – pochodzi z okresu prześladowań protestantów, którzy mieli prawo budować świątynie poza murami miejskimi na ściśle wyznaczonym terenie i wyłącznie na koszt wspólnoty. Dlatego przy ich budowie korzystano z najtańszego materiału – drewna. Jediną kamienną częścią kościoła jest zakrystia. Świątynia w dzisiejszym kształcie została zbudowana w 1717 roku w niewiarygodnie krótkim czasie trzech miesięcy. Jej prototypem był zrębowy kościół na planie równoramiennego krzyża greckiego z Noorder Kerk w Amsterdamie. Powiada się, że przy budowie świątyni pomagali szwedzcy marynarze, którzy pozostawili po sobie pamiątkę – sufit przypomina dno łodzi, a okna mają okrągły kształt. Z zewnątrz kościół przypomina ogromne gospodarstwo. Jego barokowe wnętrze natomiast z pewnością urzeknie każdego swoim niezwyklej wyglądem i układem. Potężne, zdobione sklepienie opiera się na czterech okrągłych słupach i murach obwodowych. Na parterze i sześciu galeriach mogło się zmieścić ponad 1500 wiernych.

Деревянная евангелическая артикулярная церковь в Кежмарке

Церковь Святой Троицы, или деревянная артикулярная церковь происходит со времён религиозного гнёта протестантов, которым было разрешено строить церкви только за пределами городских стен на указанном месте и исключительно за счёт церкви. Поэтому использовался самый дешёвый строительный материал – дерево. Единственной каменной частью церкви является ризница. В 1717 году церковь была невероятно быстро в течение трех месяцев построена в её нынешнем виде. Прототипом церкви стала деревянная церковь с планировкой равнобедренного греческого креста в Амстердаме на Нурдер Керке. Говорится, что строить помогли шведские моряки, которые оставили о себе памятник – верх интерьера напоминает вздернутый нос, а окна имеют форму круга – как на корабле. Снаружи церковь выглядит как огромный флигель, его интерьер в стиле барокко впечатлит каждого своим пространством и красотой. Массивный окрашенный купол поддерживает четыре спиральные колонны и окружные стены. На первом этаже и в шести хорах вмещается более чем 1500 человек.

TATRY 4 SEASONS

Klaster turizmu Tatranského regiónu

Projekt je spolufinancovaný z prostriedkov Európskej únie, Regionálny operačný program, Prioritná os 3 Posilnenie kultúrneho potenciálu regiónov a infraštruktúra cestovného ruchu, Opatrenie 3.2 Podpora a rozvoj infraštruktúry cestovného ruchu - neinvestičné aktivity v cestovnom ruchu.

EURÓPSKA ÚNIA

regionálny
operačný
program

Európsky fond regionálneho rozvoja „Investícia do vašej budúcnosti“